

med i Venstres ordførertale, ikke mindst fordi hr. Anders Fogh Rasmussen i går gav indtryk af, at det, vi stemte om, alene var et praktisk redskab, sådan et lille praktisk redskab, der ikke rigtigt betød noget politisk. Men jeg var glad for fru Antonsens understregning.

Så vil jeg spørge Venstre: Altså nu er det tredje gang, vi stemmer om euroen; der er stemt nej to gange, i 1992 og i 1993, og nu spørger man så befolkningen igen. Det har Venstre presset på for og anerkendt og ment i langt tid og alt det her. Hvis det bliver et nej den 28. september, vil Venstre så respektere det nej? Vil Venstre så respektere det, så det også står uantastet i årene fremover, eller vil Venstre bestræbe sig på, så hurtigt det overhovedet kan lade sig gøre, at få det nej omgjort ved en ny folkeafstemning?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Tidligere hr. Jann Sjursen og nu også hr. Kristian Thulesen Dahl har frejdigt påstået heroppefra, at vi har stemt om euroen tre gange. Det er jo helt forkert. Vi har ikke stemt om den. Den indgik heller ikke i det afstemningsgrundlag, der var i 1992. Da var det meningen, at hvis man havde vedtaget Maastricht dengang, ville der senere, når det blev aktuelt, skulle holdes en folkeafstemning om vores tilslutning, men hverken i 1993 eller i 1998 var det en del af afstemningstemaet.

Jeg håber, at vi kan grave det der fuldstændig ned. Hr. Kristian Thulesen Dahl kan jo gå hen og læse på lektierne og se, at det er rigtigt, hvad jeg siger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Antonsen, om hun er enig i det, som hendes partis formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, sagde i 1998, nemlig at euroen er udtryk for gedigen liberal tankegang.

Jeg forstår jo godt, at Venstre er tilhænger af det her projekt, for det er jo et dybt borgerligt projekt, og hr. Anders Fogh Rasmussen gav dengang et lysende klart eksempel på, hvad han syntes var det gode ved ØMU'en og den fælles mønt. Det var, at den forhindrer uansvarlig økonomisk politik, som f.eks. socialdemokratiske frontfigurer med Lafontaine i spidsen ellers taler for. Den socialdemokratiske finansminister Oskar Lafontaine faldt jo på et forsøg på at føre en mere social politik. Den

blev stoppet af euroen, og hr. Anders Fogh Rasmussen så det som noget af det gode ved euroen, at den forhindrer socialdemokratisk politik.

Jeg vil gerne spørge, om det stadig væk er Venstres opfattelse, for det var jo meget præcist analyseret af hr. Anders Fogh Rasmussen for et par år siden.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Udenrigsministerens indlæg udløste et par korte bemærkninger, som der anstændigvis må gives mulighed for kan komme med, så det er først hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er helt spøjst at stille spørgsmål til Venstre, når det så bliver Det Radikale Venstre, der svarer. Det er sådan en sammensmeltning, der igen er sket, men det er jo godt nok, og jeg håber da bare, Venstre føler sig repræsenteret af de svar, udenrigsministeren på Det Radikale Venstres vegne og regeringens vegne giver, så har vi den store forbrødring.

Jeg vil fastholde over for udenrigsministeren, at vi har stemt om euroen to gange tidligere: i 1992 i forhold til den protokol, der lå, og i 1993, hvor vi direkte aktiverede vores ønske om, at man først ved en senere beslutning i givet fald skulle tiltræde euroen. At vi ønskede at beholde kronen, var lysende klart. Jeg synes også eksemplet med Sverige siger klart og tydeligt, at man respekterer, at svenskerne ved en selvstændig beslutning skal træffe afgørelse om, hvorvidt de ønsker at fjerne den svenske valuta til fordel for euroen.

Så jeg fastholder, at vi har stemt om det her før, og derfor fastholder jeg selvfølgelig også mit spørgsmål til Venstres ordfører, som går på den kommende afstemning: Hvis det bliver et nej, hvad Dansk Folkeparti meget håber, vil Venstre så respektere den afgørelse, eller vil Venstre så forsøge med en fjerde afstemning?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må sige, at det er temmelig overraskende at høre det her fra den danske regering. Man kan diskutere, om vi stemte om ØMU'en i 1992. Det er korrekt, at der i Maastrichttraktaten var en dansk protokol, som udskød spørgsmålet om ØMU-deltagelse. Det kan man diskutere. Men hele pointen i folkeafstemningen i 1993, det na-